

[A. C. Mortensen.]

naar man stadig er Vidne til, hvorledes navnlig den Presse, der særligt læses paa Landet, ved enhver Lejlighed søger at lægge Statsbanerne for Had, mens den derimod taler rosende om de Biler, der kan konkurrere Banerne ud.

Jeg forstaaer, at der ikke er meget Haab om at bevare Banerne. Efter at de fire Partiets Ordførere principielt har givet Tilslutning til Forslaget, kan det ikke tænkes at hjælpe stort, at vi lokale Repræsentanter kommer og siger: Skal vi nu alligevel ikke vente lidt? Men nu kommer der jo i Udvalget en Forhandling med baade Kommunalraadene fra hele det mægtige Opland og med Erhvervsorganisationerne, og saa kunde det dog være, at der under denne Forhandling fremkom visse Tilsagn om atter at vende sig til Banerne. Det kan jo ikke nytte at komme og tale om, at det er Landbrugskrisen, der bevirker, at Indtægten paa disse Baner kun er 400 000 Kr. Det er ikke det, der er i Vejen. Det er naturligvis dette, at Befolkningen deroppe, til Trods for det Varselsskud for 2 Aar siden, har ment, at det gaar nok alligevel, vi beholder nok Banen, og saa kan vi i øvrigt bruge den saadan i Nød og Betyg, men ellers benytte Bilerne. Der er ingen Tvivl om, at saadan har de tænkt deroppe, og derfor er det til Trods for Varselsskuddet for 2 Aar siden kommet som et Lyn fra en klar Himmel for Befolkningen. Dem, for hvem det navnlig er slemt, og af Hensyn til hvem jeg for mit Vedkommende er meget ked af at skulle være med til at nedlægge disse Baner, det er de Folk, der bor ude i Stationsbyerne. Det er klart, at det for en By som Aalestrup f. Eks., der er vokset op paa Grundlag af, at den er Knudepunkt for 3 Baner, er et forfærdeligt Slag, at disse Baner nu pludselig forsvinder. Det vil vel ikke være saa galt nu, som det vilde have været tidligere, om de Baner nedlægges, for man forstaaer jo godt, at der vil blive Trafik i stor Udstrækning ved Hjælp af Rutebiler, Fragtbiler o. s. v. Det er muligt, at det ikke betyder saa meget for Befolkningen, som den er tilbøjelig til at tro, men jeg vil alligevel tænke mig, at de derude omkring var klar til at gøre en Indsats for at bevare Banen. Nu forstaaer jeg nok, at der er den store Vanskelighed ved at give Respit, at Sporene er saa daarlige; men kunde der ikke dèr findes den Udvej, at man forstærkede dem noget, saa at de kunde gaa en Tid? Jeg vil gerne henstille til den højtærede Trafikminister at stille sig villigt til den Tanke, som blev udkastet

af det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, at give Beboerne derude en Respit paa et Par Aar eller saa, for at se, om det ikke var muligt i den Tid atter at vende Trafikken til Banerne og bort fra Bilerne. Thi det er jo rigtigt, at det er ikke Køreplanen, der bevirker, at Fragten forsvinder fra Banen. Køreplanen kan i nogen Grad bevirke, at Persontrafikken forsvinder, og det er ganske rigtigt, at man derude siden Omvæltningen for et Par Aar siden har været meget misfornøjet med Køreplanen, men jeg forstaaer jo godt, at naar der paa saadanne Baner som fra Viborg til Aalestrup kun skal løbe 4 Tog, og man skal skaffe Forbindelse til alle Sider, bliver det et umuligt Forhold. Det kan ikke blive tilfredsstillende, uden at der løber nogle flere Tog.

Det er jo ikke saadan, at der er Tale om forrentningsmæssige Hensyn. Der er ikke fra Ministeriets eller fra anden Side stillet Krav om, at Banen skal forrente sig, det er saa langt fra, man er endogsaa villig til at betale et endda ret betydeligt Underskud. Men det er klart, at der maa være en vis Grænse, og vil Befolkningen derude ikke benytte Banen, er der ikke andet at gøre end at nedlægge den, og saa er jeg for mit Vedkommende ogsaa rede til at stemme for en Nedlæggelse. Men jeg vilde meget gerne, at der først blev gjort et Forsøg paa at undgaa det.

Der er under denne Forhandling talt om Banen Viborg—Herning, og jeg forstaaer meget vel, at den Dag, den nye Landevej fra Karup til Herning er i Orden, er der stor Fare ogsaa for denne Bane. Jeg tror, at Beboerne langs denne Bane vil forstaa, at det, der sker her i Rigsdagen i disse Dage, er et Varselsskud for dem, saa at, hvis de ikke benytter deres Bane, ogsaa naar de faar den gode Landevej, vil den Tid ikke være ret fjern, da ogsaa den Bane bliver nedlagt.

Knud Hansen: Det ærede Medlem Hr. Nørskov maalede med overordentlig mørke Farver, med alt for mørke Farver, hvad der vilde ske, hvis de Baner, her foreslaas nedlagt, blev nedlagt. Jeg bestrider ikke Rigtigheden af, at disse Baner har haft overordentlig Betydning for de Egne, de gaar igennem, i de første 30 Aar — der har jo nu været Bane i nogle og fyrretyve Aar — til Ophjælpning, til Kultivering af disse Egne, men naar de nu ikke benyttes af Befolkningen, er det jo et Bevis paa, at de ikke mere har den Betydning, de havde tidligere. Naar man mener, at Banernes Nedlæggelse vil være ganske ødelæggende